

Nema manje vrijednih tema

FOTOGRAFIJA

● **Republička smotra fotografije, održana u Banjaluci, pokazala je (i potvrdila) da na scenu stupaju sve mlađi autori i izlagači, da je budućnost ove likovne discipline u dobrim rukama. O nekima od njih ovdje je riječ...**

„pun pogodak“. **Igor Dutina** iz Sarajeva izlaže tri portreta jedne te iste žene. Pošto ih je svrstao pod brojeve (6. 7. i 12.) sasvim je

Ako je suditi po fotografijama, koje smo imali priliku da vidimo i razgledamo na ovogodišnjoj republičkoj izložbi u Banjaluci, mogao bi se izvući zaključak: došlo je do smjene na „vrhu“, sve je više mladih autora i izlagača, talentovanih stvaralaca koji će obilježiti jedno razdoblje u razvoju ove likovne discipline na našim prostorima. Jer, od starijih izlagača — a njih je ovog puta bilo malo na izložbi — očekivalo se i više i bolje, oni su mogli dati vrednije i osmišljenije radove za ovu fotografsku manifestaciju. Ovako, stiže se utisak da su željeli da „otaljaju“ jednu obavezu, da pošalju kolekciju fotografija na smotru koja im neće donijeti nikakva priznanja.

Na prvu nagradu — koja je dodijeljena ovog puta **Toši Mišićevskom** iz Sarajeva — niko nije imao primjedbi, jer je očigledno da se radi o osvijeđenom stvaraocu, autoru koji iz svakog negativna i pozitiva zna da „izvuče“ maksimum. To se, međutim, ne bi moglo reći i za kolekciju **Joze Patljaka** (druga nagrada) iz Doboja, čiji radovi nisu izazvali posebno interesovanje među posjetiocima. **Murat Jašarević** (također druga nagrada) iz Zenice, priča je za sebe. Njegovi pejzaži, nastali i snimljeni u prekrasnom krajoliku Vlačića, zanatski su izvedeni na najboljem i najvišem nivou, uz konstataciju da je veoma teško oplemeniti nešto, podići na nivo umjetnosti, ako nam se čini tako prezačnim i racionalnim.

Na republičkoj i omladinskoj izložbi, za projicirane dijazitive, dodijeljeno je pregršt nagrada i mi ih nećemo pominjati. Ima ih

Vojislav Janković: „Kod susreta“.

mnogo. I zato, ovom prilikom, tek nekoliko napomena i zapažanja o pojedinim autorima, o kolekcijama koje plijene izborom motiva, kvalitetom. Tako nam se, na primjer, **Denis Markić** iz Mostara predstavlja sa tri fotografije pod simboličnim nazivom „Mljet 1. 2. i 3.“, kome je mirne duše mogla da se dodijeli i neka od nagrada. Fotosi rađeni u kontralihu (protivsvjetlu) s nagašenim grafičkim rješenjima, snimljeni i otkriveni tamo gdje ih niko ne bi očekivao, pokazuju da u ovoj likovnoj disciplini nema manje vrijednih tema i motiva. Očito je, naime, da je autora privlačio govor svjetla i sjene, eksperiment i on je u tome, moramo priznati, postigao

izvjesno da ova mlada žena fotografu često pozira. Iz saradnje koja počiva na obostranom interesu, dobili smo fotografije sa kojih prozračnost postepeno iščezava, a grafičko rješenje postaje sve dominantnije. To bi se, sasvim smo sigurni, moglo reći i za aktove **Acifa Hodovića**, pejzaže **Milorada Koščelana**, fotose iz seoskog života **Mijata Mandića**.

Na omladinskoj izložbi zapazili smo da se ozbiljnošću i kreativnim pristupom temi ističu **Marina Glavanović** (aktovi), **Sead Pašalić** (pejzaži), **Ana Krivokapić** (portreti), a dalo bi se govoriti i pisati o još nekim izlagačima.

Duško MOMČILOVIĆ